

בית המשפט העליון

רע"פ 2958/21 - א'

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 24210-12-20 מיום 24.3.2021 שניתן על ידי השופטים י' רז-לוי, ג' שלו ו-י' ייטב; בקשה לעיכוב ביצוע; ובקשה למינוי סניגור

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשה למתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים י' רז-לוי, ג' שלו ו-י' ייטב) בעפ"ג 24210-12-20 מיום 24.3.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופטת ש' שטרית) בת"פ 19-07-47334 מיום 17.11.2020.

2. כמתואר בכתב האישום, בו הודה המבקש, בשלוש הזדמנויות פנה לסוכנת משטרתית שהופעלה לאיתור חשודים היוצרים קשר מיני עם קטינות באמצעות האינטרנט. המבקש התכתב עם הסוכנת וניהל עמה שיחות וידאו, ואף שציינה בפניו כי היא בת 13, העלה במהלכן הצעות בעלות אופי מיני, ובין היתר ביקש שתפשוט את בגדיה, שתאחז בחזהו ושתבצע בעצמה מעשה מגונה. כן נטען כי המבקש חשף בפני הסוכנת את איבר מינו, וביצע אקטים מיניים מול המצלמה.

על כן, יוחסו למבקש שלוש עבירות ניסיון להטרדה מינית של קטינה מתחת לגיל 15, לפי סעיפים 5(א) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: חוק למניעת הטרדה מינית), בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שתי עבירות ניסיון למעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, לפי סעיפים 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(3) ובצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; וכן עבירת ניסיון

לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, לפי סעיף 348(א), בנסיבות סעיף 345(א)(3) ובצירוף סעיפים 350 ו-25 לחוק העונשין.

3. בגזירת דינו של המבקש, בית משפט השלום התחשב בפגיעה באינטרס ההגנה על שלומם של קטינים, תוך הדגשת הנפוצות, המסוכנות, והנזק הפוטנציאלי של עבירות מין במרחב הווירטואלי; במדיניות הענישה הנוהגת; ובנסיבות ביצוע העבירות, ובפרט התכנון שקדם לכך, בהינתן שהמבקש פנה לסוכנת שלוש פעמים במטרה לנהל שיחות מיניות עם קטינה בת 13.

באשר לנסיבותיו האישיות נשקלו גילו הצעיר ועברו הנקי; הודאתו במיוחס לו, בהזדמנות הראשונה, ונטילת האחריות החלקית מצדו; ההליך הטיפולי בו הוא מצוי; והמסוכנות הבינונית הנשקפת ממנו, על פי הערכת גורמי המקצוע.

בהתאם, נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל; 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין מסוג פשע, למשך 3 שנים; 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור עבירת מין מסוג עוון, לרבות עבירה לפי חוק למניעת הטרדה מינית, למשך 3 שנים; וכן קנס בסך 5,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

4. ערעור על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, תוך שנקבע כי לנוכח הקלות בביצוע עבירות מין בקטינים ברשת האינטרנט נדרשת ענישה מוחשית ומרתיעה; כי היעדר עבר פלילי – כשלעצמו – אינו מטה את הכף להקלה משמעותית בעונש; וכי בנסיבות המקרה דנן, אין מקום ליתן משקל רב להליך הטיפולי, מאחר שהמבקש מצוי בשלביו הראשוניים, האמור בהערכת המסוכנות בעניינו ונטילת האחריות החלקית מצידו.

5. מכאן הבקשה שלפניי. בד בבד, הוגשה גם בקשה למינוי סניגור מהסניגוריה הציבורית וכן בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

לטענת המבקש, שאינו מיוצג, עונש המאסר מחטיא את מטרתו, וכי מסגרת טיפולית ראויה ונכונה יותר. כן נטען כי היה מקום לקבל את המלצתו של שירות המבחן להשית עליו עונש מאסר בפועל אשר ירוצה במסגרת עבודות שירות; וכי עונש המאסר בפועל שהושת עליו קרוב לתקרת העונש שניתן לרצותו בעבודות שירות ומשכך יש בעובדה זו כדי לקפחו.

6. דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד החורגים מעניינו הפרטי של המבקש, המעוררים סוגיה עקרונית רחבת היקף, או כאשר נגרם אי צדק קיצוני או עיוות דין. יתרה מזאת, רשות ערעור על חומרת העונש תינתן רק במקרים נדירים בהם ניכרת סטייה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות דומות (רע"פ 2681/19 פלוני נ' מדינת ישראל (29.5.2019)).

עניינו של המבקש אינו נמנה על מקרים אלו.

7. חומרה רבה יש לייחס לעבירות מין ברשת האינטרנט בקטינים, וזאת לאור המסוכנות הגלומה בהם, קלות ביצוען, נפוצותן לאחרונה, הפגיעה הפוטנציאלית בילדים וילדות, והקושי לפקח על רשת האינטרנט ולאתר עבריינים מסוג זה. על כן, יש להשית ענישה מוחשית ומשמעותית בגין עבירות מסוג זה, ובכך להגביר את ההרתעה מביצוע העבירות (רע"פ 1527/20 דה ליון נ' מדינת ישראל (27.2.2020)).

זאת ועוד, אני סבור כי הפגיעה בקטינים כתוצאה מביצוע עבירות אלה עלולה להתבטא במישורים שונים. חשיפת קטינות וקטינים לתכנים מיניים ופורנוגרפיים עלולה לצלק את נפשם, לעוות את תפיסותיהם באשר למיניות תקינה, ולפגוע בחינוך מיני בריא.

יש לברך את המבקש על ההליך הטיפולי שהחל, אך כידוע, אין בכוחם של שיקולי שיקום כדי לאיין את שיקולי הגמול וההרתעה ולפוטרו מריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3565/20 לביא נ' מדינת ישראל (14.6.2020)). זאת ועוד, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, והמלצותיו מהוות שיקול אחד ממכלול השיקולים הבאים בפני בית המשפט בגוזרו את עונשו של עבריין זה או אחר (רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (6.3.2019)).

8. הבקשה נדחית אפוא. ממילא מתייתרת הבקשות למינוי סניגור ולעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, י"ז באייר התשפ"א (29.4.2021).

ש ו פ ט